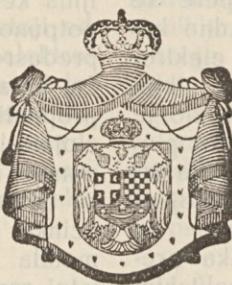

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 15 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Novembra 1929.

PATENTNI SPIS BR. 6419

Arthur Ronald Trist, inž. kemičar, London.

Planografska štamparska ploča za fotomehaničko štampanje s merkuriziranim plohamama, koje odbijaju boju.

Prijava od 11. maja 1927.

Važi od 1. maja 1929.

Traženo pravo prvenstva od 18. maja 1926. (Engleska).

Pronalazak se odnosi na planografske štamparske ploče s merkuriziranim plohamama, koje odbijaju boju, za fotomehaničke otiske, a svrha mu je izradba ovakovih ploča brzim i lakšim načinom, uslijed čega se one mogu naročito za štampanje novina i sl. korisno upotrijebiti. Ovakova se ploča dade izraditi također s manje troška i po manje školovanim radnicima, nego što je bilo do sada moguće, te se s njom da-du izrađivati savršeniji otisci kraj najveće brzine štampanja. Nadalje je omogućena izradba štamparske ploče rečene vrsti, koja je i kod izrade po neškolovanim radnicima potpuno glatka i ravna.

Predmetom je pronalaska štamparska ploča te vrsti, koja se sastoji iz temeljne ploče od metala, donjega sloja od metala i gornjega sloja, također iz metala, koji se potonji mjestimice izjeda tako, da ostaju plohe, koje štampaju i merkurizirane plohe, koje ne štampaju, a koja je ploča naznačena tim, da se gornji sloj sastoji od metala, koji je otporan protiv žive, a u drugu ruku topiv u jedkoj tekućini, dok se donji sloj sastoji iz metala, koji u jedkoj tekućini za gornji sloj nije nikako ili je samo jedva nekako topiv, a na kojem naprotiv ostaje živa.

Pronalazak naznačen je nadalje tim, da se udubine, koje nastaju izjedanjem, ispunjujaju metalom ili metalima, s kojima se živa amalgamira, n. pr. zlatom ili srebrom

ili obojima tako, da se rastopljeni metal potpuno nadomještava.

Pronalazak dade se izvađati na razne načine, a kao primjer opisuje se izradba štamparske ploče za štamparski stroj s magnetskom posteljom, ali je jasno, da se mogu načiniti razne preinake, da se izradi štamparska ploča, koja odgovara svim možebitnim zahtjevima tiska.

Budući da je štamparska ploča, koja će se opisati, određena za štamparski stroj sa magnetskom posteljom, uzima se temeljna ploča iz željeza ili čelika, koja dobiva bakrenu prevlaku, koja se opet presvlači s metaličnim kromom.

Bitno je, da gotova ploča usled postupanja za tvoreњe štamparske plohe ne dobije mjehuriće ili ne prefripi ine preinake u sastavu, pa stoga se mora bakrena naslaga čvrsto držati željezne baze.

Postupci za izradbu čvrsto prijajućih elektrolitskih slojeva bakra na željezu ili čeliku poznati su.

Iskustvo je pokazalo, da se najbolji rezultati postizavaju onda, kada se željezna temeljna ploča, najprije kao anoda utakne u kupatilo, koje sadrži rastopinu sumporne kiseiline od jedno 10%, a propušta se vrlo gusta struja, jedno 0.2 Ampera na cm^2 za dvije ili tri minute. Ovo anodno postupanje tako djeluje na površinu željeza ili čelika, da elektrolitski staloženi metali uz nju čvrsto prijaju.

Iza anodnoga postupka izvadi se željezna ili čelična ploča iz kupatila, opere se i metne za kratko vrijeme u prikladno kupatilo, da se na njoj staloži putem elektrolyze tanki zloj niklja. Ovaj tanki sloj niklja osigurava, da prevlaka bakra imade što je moguće najveću adheziju na željeznoj ploči, jer se je pokazalo, da se adhezija između bakra i željeza tankim međuslojem od niklja znatno povisuje.

Kada je nanesena ova vrlo tanka prevlaka niklja, obori se na nju elektrolitskim putem iz običnog kupatila bakrenoga sulfata bakar, pri čem se gustoća struje primjereno regulira, da oboreni bakar dobije željena svojslva.

Kada se je oborila naslaga bakra od jedno 0.075 do 0.25 mm debljine, izvadi se ploča iz kupatila, opere se i umetne u kupatilo, koje sadrži koji dobri kromov elektrolit, n. pr. Sargentov.

Iz ovoga se kupatila pmoću struje sa gustoćom od jedno 0.14 Ampera po cm^2 obori vrlo tanka naslaga kroma na bakrenu površinu i kada je ova naslaga dosegla debljinu od jedno 0.0025–0.005 mm, onda je iza kako se je ploča oprala, njezina predba gotova.

Da se na ovakovoj ploči dobije štamparska ploha, nanese se mjestimično kakovagod obična reservaža, n. pr. pečeni emalj, poznalim načinom.

Po emalju nezaštićeni krom rastopi se ili izjede onda tim, da se ploča umoči u jedko sredstvo. Ovo jedko sredstvo imade selektivni učinak na krom u odnosu prema bakru donjega sloja.

Pokazalo se je, da je rastopina klorovodične kiseline shodnim načinom selektivna u toliko, što mnogo brže rastapa krom nego bakar, tako da, koliko za ovaj pronalazak dolazi u obzir, rastopna klorovodične kiseline ne djeluje na bakar; prema tomu može ploča da u toj kiseloj rastopini ostane dotle, dok nepokriveni krom ne buđe potpuno odstranjen od najmanjih ploha, a da se ne treba bojati, da će se rastopiti i bakar sa većih ploha, sa kojih se krom prije očisti. Kao rastopina klorovodične kiseline, koja daje najbolje rezultate, pronašla se je tākova, koja se sastoji iz jednog volumena čiste koncentrirane rastopine klorovodične kiseline i 3 volumena glicerina, kako se dobiva u trgovini.

Kada je nepokrili krom rastapanjem sav odstranjen, postupa se na ploču, iza kako se je oprala, rastopinom jedne soli od metala ili soli od više metala, koje amalgamiraju sa živom, n. pr. cyanidom zlata ili srebra, koji ostavlja na nepokrivenom bakru čvrsto prijankujuću naslagu zlata ili srebra. Ako se ovaj stepen postupka izvaja samo

kemičkim putem, može se desiti, da debljina kemički oborenog sloja nedostaje za potpuno ispunjenje udubina. Da se tomu predusretni, može se kroz štamparsku ploču, koja se nalazi u tekućini kao katoda, propustiti struja, da se debljina metalnoga sloja, sloja zlata ili srebra poveća, do potpunog i točnog ispunjenja udubina, koje su nastale po jedkoj tekućini. To vodi do učinka, da konačno gornja ploha oborenog metala ili oborenih metala leži točno u istoj ravnini, kao vanjska površina kroma.

Valja istaći, da, ako je gornji sloj sačinjen iz kroma, ne nastaje poteškoća uslijed nastajanja čvorčića na rubovima ispunjenih udubina, jer na rubu kroma uslijed kemičkog ili elektrolitskog postupka nije stvana oborina. Stoga je moguće, da se svaka udubina točno ispunji i tako dobiva planografska štamparska ploha.

Iza kako se je oprala i osušila, polira se ploča sa živom i kredom, pri čem se na zlatu i srebru obara živa, te nastaje amalgam, koji ne prima štamparske boje.

U gornjem se je primjeru opisala ploča, koja se sastoje iz ūemeljne ploče od željeza, donjeg sloja od bakra i štamparskog sloja od kroma, ali je jasno, da se mogu uzimati mjesto željeza, bakra i kroma drugi metali; kada se n. pr. gotova ploča ne mora magnetizirati, može se željezna ploča nadomjestiti pločom iz drugog kojeg metal-a; i namjesto kroma ili bakra mogu se uzimati drugi metali, koji se prema naprijed opisanom načinu drže različito prema jedkom sredstvu, u koliko je metal, koji nadomještava krom, otporan protiv žive dok se na mjesto bakra uzeti metal mora sa živom amalgamirati.

Patentni zahtevi:

1. Planografska štamparska ploča s metalnom bazom, dolnjim slojem od metala i gornjim slojem od metala, koji je potonji mjestimično izjeden, da se dobiju plohe, koje štampaju i merkurizirane plohe, koje ne štampaju, naznačena tim, da se gornja ploha sastoje iz metala, koji je otporan protiv žive, a rastopiv u jedkoj tekućini, dok se donji sloj sastoje iz metala, uz koji prijana živa, a koji je u jedkoj tekućini praktično nerastopiv, pri čem je jedna tekućina tako izabrana, da ima selektivni učinak na metal gornjeg sloja u odnosu na metal donjeg sloja.

2. Štamparska ploča prema zahtjevu 1, naznačena tim, da se po jedkoj tekućini nastale udubine potpuno ispune s metalom, koji amalgamira sa živom ili s metalima, koji amalgamiraju sa živom, a da se na ivicama ne stvaraju gomile i guke, te da se na taj metal ili te metale, koji amalga-

miraju sa živom, radi stvaranja ploha, koje
ne štampaju, postupa sa živom,

3. Štamparska ploča, koja se sastoje od temeljne ploče iz željeza sa na nju elektrolitski oborenom čvrsto prijedajućom naslagom iz bakra ili bakrene legure, naznačena time, što je na bakrenu ploču prevućena elektrolitski oborena naslaga kroma, koja iza izjedanja služi kao štamparska ploha.

4. Štamparska ploča prema zahtjevu 1, naznačena po elektrolitski oborenoj naslazi niklja između temeljne ploče iz željeza i donje naslage iz bakra ili bakrene legure.

5. Postupak za izradbu štamparske ploče prema zahfjevu 4, naznačen tim, da se površina željezne temeljne ploče kao anoda podvrgava elektrolitskom djelovanju, da se osigura prianjanje niklenog sloja.

